

تبیین مبانی تربیت سیاسی و اجتماعی در اندیشه‌های دیویی و مطهری به منظور تدوین الگوی تربیت شهروندی برای آموزش و پرورش

ابراهیم صحرانشین*

سید احمد هاشمی**

عباس قلتاش***

مختر رنجبر****

چکیده

هدف از انجام پژوهش حاضر، تبیین مبانی تربیت سیاسی و اجتماعی در اندیشه‌های جان دیویی و مطهری به منظور تدوین الگوی تربیت شهروندی بود. روش پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر گردآوری داده‌ها، روش آمیخته اکتشافی بود. مشارکت کنندگان در این پژوهش در بخش کیفی شامل متخصصان و صاحب‌نظران تعلیم و تربیت بود که از بین آن‌ها تعداد ۱۷ نفر با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند. همچنین، در بخش کمی، جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دبیران دروس مطالعات اجتماعی و جامعه‌شناسی شهرستان بندرلنگه به تعداد ۱۵۰ نفر بود که با استفاده از جدول مورگان و روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای با تخصیص متناسب تعداد ۱۰۸ نفر به عنوان حجم نمونه انتخاب شدند. اطلاعات مورد نیاز در بخش کیفی با مصاحبه ساختاریافته و در بخش کمی با استفاده از پرسشنامه محقق‌ساخته جمع‌آوری شد. برای تعیین روایی و پایایی ابزار پرسشنامه مذکور به ترتیب از روش‌های صوری و محتوایی و ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد که بر این اساس روایی صوری و محتوایی تأیید و مقدار پایایی نیز برابر با 0.84 به دست آمد. مجموعه یافته‌های به دست آمده از بخش کیفی در ۴ طبقه کلی مبنی بر اندیشه‌های سیاسی و اجتماعی مطهری و اندیشه‌های سیاسی و اجتماعی دیویی و ۱۹ مؤلفه گزارش شد. بر این اساس، اندیشه‌های سیاسی مطهری شامل مؤلفه‌های ارزش‌ها، مشارکت، شایستگی‌های درونی و شایستگی‌های بیرونی و اندیشه‌های اجتماعی نیز شامل مؤلفه‌های قانون مداری، مسئولیت‌پذیری، شهروندگری، انسانیت، اخلاق مداری، درون سازی بودند. همچنین مؤلفه‌های اندیشه سیاسی دیویی شامل آزادی‌های عقاید، منابع، انسان و فردیت و مؤلفه‌های اندیشه‌های اجتماعی وی نیز شامل تعامل،

مقاله حاضر برگرفته از رساله دکتری رشته فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه آزاد اسلامی، واحد لامرد است.

* دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت، واحد لامرد، دانشگاه آزاد اسلامی، لامرد، ایران.

** دانشیار گروه علوم تربیتی، واحد لامرد، دانشگاه آزاد اسلامی، لامرد، ایران. (نویسنده مسئول)

*** دانشیار گروه علوم تربیتی، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران.

**** استادیار گروه مدیریت، واحد لامرد، دانشگاه آزاد اسلامی، لامرد، ایران.

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۵/۰۳

تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۲/۱۱

تشریک‌مساعی، فرد محوری و اجتماع‌محوری بودند. داده‌های پخش کمی با تکنیک معادلات ساختاری تحلیل شد که نتایج نشان داد، مؤلفه‌های مذکور در سطح معناداری ۰/۹۵ بزرگ‌تر از مقدار ۱/۹۶ است، بنابراین، نتیجه حاصل از پژوهش حاکی از آن است که اندیشه‌های مطهری و جان دیوبی دلالت‌های مهمی برای تربیت شهروندی دارد. بر این اساس می‌توان اندیشه‌های فلاسفه مذکور را به عنوان یک منبع و راهبری مطمئن در حوزه‌های تربیت شهروندی جهت بهتر زیستن و ایجاد مدنیه فاضله به کار گرفت.

واژه‌های کلیدی: تربیت اجتماعی، تربیت سیاسی، تربیت شهروندی، دیوبی، مطهری

مقدمه

انسان، برترین آفریده‌ی خداوند و الاترین نشانه‌ی قدرت اوست. تمام زمینه‌های رشد و کمال در وجود انسان نهاده شده تا به مقام خلیفه‌ی الهی برسد و این هدف جز با تربیت ممکن نیست. با توجه به انتظاری که در نظام تعلیم و تربیت در رابطه با پرورش همه‌جانبه‌ی قابلیت‌ها و توانایی‌های انسان می‌رود، به نظر می‌رسد پرورش بعد سیاسی و اجتماعی نیز به عنوان یکی از ساحت‌ها و قلمروهای اساسی تعلیم و تربیت با توجه به وسعت عمل آن در سطح فردی و اجتماعی از اهمیت اساسی برخوردار است. موضوع تربیت شهروندی نیز به عنوان بخشی از مبانی تربیت شامل طیفی از دیدگاه‌های فلسفی، ایدئولوژیکی و سیاسی و نیز رویکردهای تعلیم و تربیت است و به یکی از پربارترین عرصه‌های پژوهشی در نظامهای تعلیم و تربیت تبدیل شده است (قلتاش، ۱۳۹۱: ۴۸).

از آنجاکه تربیت سیاسی و اجتماعی از مهم‌ترین زیرساخت‌های تعالی همه‌جانبه و ابزار جدی برای ارتقای سرمایه انسانی شایسته کشور در عرصه‌های مختلف است و نظام آموزش و پرورش کشور به رغم فعالیت‌های اصلاحی و تلاشی که برای بهبود اجزاء و عناصر آن در طول سه دهه بعد از انقلاب اسلامی انجام داده است، به دلیل عدم ابتناء بر فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی نتوانسته که کارکرد مورد انتظار را داشته باشد، به گونه‌ای که بتواند تربیت‌یافتگانی در تراز جمهوری اسلامی پرورش دهد که از شایستگی‌ها و توانمندی‌های سیاسی و اجتماعی هماهنگ با نیازهای جامعه برخوردار باشند؛ لذا به همین دلیل موضوع پیش رو جهت اقدامی کوچک در این پروسه انتخاب گردیده است. مهم‌ترین دغدغه‌های تربیت در بعد سیاسی و اجتماعی دارای سه قسمت است؛ ویژگی نخست در بعد فکری و فلسفی، ویژگی دوم در بعد اقتصادی و توسعه‌ای و ویژگی سوم در بعد فناوری ظهور یافته است. ویژگی نخست در بعد فکری و فلسفی عبارت است از تردید در مطلق‌نگری و روی آوردن به نسبیت‌گرایی و کثرت‌گرایی (سعدی، ۱۳۹۶).

در این زمینه اسلام آشکارا با شک‌گرایی و انکار حقیقت مخالف است و در عرصه کثرت‌گرایی نیز، این را نمی‌پذیرد که مسلک‌ها و آئین‌های مختلف، همه به یک نحو و به یک میزان از حقیقت برخوردار باشند. اسلام با مطلق‌نگری سازگار نیست به این معنی که تنها خود را از حقیقت برخوردار نمی‌داند بلکه ادیان دیگر را نیز خالی از حقیقت نمی‌داند. ویژگی دوم در عصر حاضر، در بعد اقتصادی و توسعه‌ای آشکار شده است و آن نیز دغدغه‌ای برای تربیت سیاسی و اجتماعی محسوب می‌شود. در بعد اقتصادی و توسعه‌ای، تأکید روزافزون بر مهارت‌آموزی قرار گرفته و تربیت، به‌ویژه در جنبه‌های سیاسی و اجتماعی، کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد. این ویژگی عصر حاضر نیز با اندیشه اسلامی در چالش است؛ زیرا بر اساس آن تربیت در جنبه‌های سیاسی و اجتماعی، لایه‌ای اساسی از کل جریان تربیت آدمی محسوب می‌شود. ویژگی سوم در عصر حاضر، در بعد فناورانه به‌ویژه در رشد بی‌سابقه ارتباطات در شکل رایانه‌ای آن آشکار گردیده است. این خصیصه عصر امروزی نیز برای تربیت سیاسی-اجتماعی دغدغه برانگیز است، هرچند ارتباطات فی‌نفسه منفی نیست اما مرزاها را درمی‌نوردد و افراد را در دنیایی بی‌مرز قرار می‌دهد و این مسئله برای عموم نظامهای تربیتی دغدغه برانگیز است. دلیل پژوهش در مقیاس اندیشه‌های جان دیویی و مرتضی مطهری به این شرح است که از دیدگاه دیویی، هدف تعلیم و تربیت، «جامعه دموکراتیک» است جامعه‌ای است که از پیدایش اختلافات و تبعیضات طبقاتی، قومی و نژادی جلوگیری می‌کند. جان دیویی تعلیم و تربیت را به عمدی و غیرعمدی تقسیم کرده، اساس آموزش و پرورش را ارتباط و انتقال فرهنگی و اجتماعی می‌داند زیرا بدون آموزش و پرورش عمدی و غیرعمدی زندگی میسر نیست؛ همچنین محیط اجتماعی نقش مهم تربیتی دارد و فراگیری کودک امری انتزاعی و مجرد از مناسبات و روابط اجتماعی و محیط نیست، بلکه در متن همین مناسبات مطالب فراوانی را فرامی‌گیرد؛ به اعتقاد دیویی انگیزه‌ها و کوشش‌های مشخص نوآموز را باید کنترل و هدایت کرد و نقش راستین تعلیم و تربیت همین است؛ و در آخرین مورد دیویی بر این نکته تأکید تام می‌ورزد که تعلیم و تربیت به رشد رساندن است طی یک فرآیند اصیل (نه فقط مقدماتی) میان مربی و متربی، ناشی از ضرورت زندگی اجتماعی و مبتنی بر رغبت‌های درونی و فعلی دانش‌آموز و متربی به‌منظور بازسازی تجربه برای رشد و دموکراسی اجتماعی (احمدی، عصاره و امینی زرین، ۱۳۹۷).

همچنین آنچه در باور و ایده مرتضی مطهری مربوط به ابعاد تربیت اجتماعی-سیاسی انسان گذشته این است که انسان موجودی اجتماعی است و حیات اجتماعی نیز یک واقعیت ملموس است؛ بنابراین از طریق تربیت اجتماعی و سیاسی، این زمینه ایجاد می‌شود که در عین وجود یک انسان متأله مدنی به همان میزان، جامعه توحیدی که نماد و نشانه یک واحد اجتماعی-سیاسی است، نیز شکل می‌گیرد. از نظر استاد مطهری انسان زندگی اجتماعی دارد، یعنی باید در اجتماع، زندگانی بکند والا منفرض می‌شود. مرتضی مطهری نیز در این خصوص تأکید فرموده؛ ایشان، متفکری بود که به مسائل جهان و انسان، واقع‌بینانه می‌نگریست. او نگاهی جامع و همه‌جانبه به انسان داشت و درباره موضوعات اخلاقی و تربیتی راهکارهای مشخص و عملی ارائه می‌کرد. ایشان، خود نمونه‌ای کامل از اندیشه‌های تربیتی بود که آن را تبلیغ می‌کرد. از دیدگاه شهید مطهری، بحث تعلیم و تربیت، بحث ساختن افراد انسان‌هاست و عنصر محوری و اساسی آن، انسان است و بسته به نوع نگاه به انسان، تربیت، متفاوت خواهد بود (مطهری، ۱۳۹۵). اگر نگاه ما به انسان، نگاه مادی باشد، در این صورت تربیت درواقع به معنای صنعت خواهد بود و تمام توجه به ساختن ابعاد وجودی او خواهد بود؛ اما اگر نگاه ما به انسان، فراتر از نگاه مادی باشد و نه تنها به ابعاد روحی انسان توجه داشته باشیم، بلکه آن را به عنوان پایه اساسی انسانیت به شمار آوریم و انسان را از این زاویه به عنوان گل سرسبد هستی و خلیفه خدا در نظر بگیریم، در این صورت، تربیت، بسیار متفاوت با نگاه نخست خواهد بود (افتخاری و مهجور، ۱۳۹۵).

از این‌رو، بسته به نوع نگاه ما به انسان، مقصود ما از تربیت و گستره آن، متفاوت خواهد بود. تربیت در نگاه دوم، پرورش جسم و روح و استعدادهای اصیل انسان است. از این دیدگاه، تربیت شامل پرورش استعدادهای درونی انسان و از آنجاکه هویت و ماهیت حقیقی انسان را روح او تشکیل می‌دهد، تربیت در راستای شکوفا کردن استعدادهای روحی انسان است. تربیت شهروندی از بنیادی ترین ایده‌های اجتماعی بهمنظور کمک به شناخت بهتر جامعه، روابط درونی آن، هدایت‌کننده رفتارها به وجود آمده و در بستر تاریخ و اجتماع سیر تحولی داشته و درون شبکه‌های مفهومی، محتوا و معنای خود را نمایان ساخته است. تعلیم و تربیت شهروندی مفهومی چالش‌برانگیز است که با ایدئولوژی‌های مختلف و انتظارات تجویزی همراه است. از این‌رو، با اصطلاح‌های دیگر مانند تربیت سیاسی، تربیت اخلاقی و تعلیم و تربیت مدنی، تعلیم و تربیت ملی گرایانه،

تربیت اجتماعی و سواد سیاسی به کار برده می‌شود؛ در جوامع امروز تربیت شهروندانی که بتوانند به سهولت با نهادها و سازمان‌های گسترشده و پیچیده سیاسی و اجتماعی در حال تحول، سازگاری فعال داشته و در امور مهم سیاسی و اجتماعی خردمندانه شرکت کنند، امری است که بهشدت موردنوجه سیاست‌گذاران نظام‌های آموزشی است و این موضوع، نظام‌های آموزشی کشورها را برای تحقق این مقصود، به تلاش‌های فروانی و اداشته است. به عبارت دیگر، تربیت مدنی و سیاسی و رشد روحیه مدنیت و حساسیت نسبت به مسائل اجتماعی، از کارکردهای این نظام‌هاست و از آن‌ها چنین انتظار می‌رود (فروزنی شرجینی، پیری و اسدیان، ۱۳۹۵).

توجه به الگوی تربیت شهروندی در پژوهش حاضر از آنجاست که نقش آن در جامعه منجر به شناخت زندگی فردی، اجتماعی، فرهنگی، ملی، دینی، مدنی در کشور می‌شود که جزو اولین اصول مهارت‌هایی است که باید آموزش‌پرورش و آموزش عالی به دانش‌آموزان و دانشجویان فرا دهد. بخش دیگری از این مهارت‌ها شامل سلامت جسمانی و بهداشت فردی و زیست‌محیطی است تا از این طریق، رضایت از زندگی برای افراد یک جامعه، بهویژه در یک جامعه شهری که پیامدها و مشکلات آن رو به افزایش است را برای فرد و دیگران آسان کند. باید افراد یک جامعه یاد بگیرند که به نظم و قانون‌مداری و عدالت در همه حال توجه کنند و در تمام امور که انجام آن را بر عهده دارند، احساس مسئولیت کنند. در این گروه باید آموزش‌پرورش مناسبات اجتماعی، همدلی، همدردی، کمکرسانی، رشد مهارت‌های زبانی و سایر ارتباطات انسانی را جهت تعامل مؤثر و ثمریخش به صورت برابرگونه بین افراد یک جامعه تقویت و بسط دهد. در این بخش نهاد آموزش‌پرورش و آموزش عالی باید شهروندان جامعه را با هویت و شخصیت فردی، خانوادگی و اجتماعی از همان کودکی - نوجوانی و جوانی آشنا کنند، فرزندان ما را پرورش و به مهارت‌های شغلی و آینده‌نگری تشویق کنند؛ که این مسئله باعث نهادینه گردیدن دقت، نظم و مسئله پیگیری و نوآوری در افراد شده و منجر به شکل‌گیری هویت اجتماعی و اقتصادی افراد می‌شود. حکومت و دولت باید شرایطی را فراهم کند که شهروندان بتوانند به درستی خود را بشناسند و بر اساس شناختی که از استعدادها و خلاقیت‌های خود دارند، شیوه زندگی خود را در قالب اهداف کوتاه‌مدت، میان‌مدت و درازمدت در راستای تحقق آرزوها، سعادت انسانی و توسعه همه‌جانبه پی‌ریزی کنند. بخش دیگری از مهارت‌های شهروندی بدین‌گونه در زندگی اجتماعی است که شهروندان

را به تفکر درست، واقع‌بینانه، منطقی و هوشیارانه همچنین خالق و انتقادی جهت توانایی حل مسائل مجهر کند. وظیفه دولت این است که برای اینکه شهروندان را به آموزش مهارت‌های زندگی شهروندان در یک جامعه دموکراتیک‌گونه تشویق و ترغیب کند از مشارکت خانواده، بهره گیرد؛ زیرا تأثیرات انکارناپذیری این نهاد بر چگونگی دستیابی مهارت‌های زندگی و شکل‌گیری هویت و شخصیت افراد از همان دوران کودکی اثرگذار است (لطف‌آبادی، ۱۳۸۵).

در مورد تربیت سیاسی و اجتماعی در افکار دیوی و مطهری، سعدی (۱۳۹۶) پژوهشی انجام داده و در آن نشان داد که دیوی با استفاده از مبانی فلسفی و فکری خود توانسته به درستی مباحث تعلیم و تربیت را شناسایی و در جهت عمل به آن‌ها برنامه‌ریزی مناسب را انجام دهد. از این‌رو است که فلسفه دیوی نسبت به فلسفه‌های هم‌عصر خود از اثرات بیشتری در جهت توسعه و پیشرفت دانش و بخصوص دانش آموزش و پرورش برخوردار بوده است. میدها، ماتور و جین^۱ (۲۰۱۷)، نیز، پژوهشی با عنوان «تعیین‌کننده‌های رفتار شهروندی: مطالعه‌ای بر معلمان» انجام دادند. این پژوهش از نوع توصیفی- همبستگی بوده و جامعه آماری پژوهش، معلمان بوده‌اند. نتایج حاصل از آن نشان داد که مؤلفه‌های رشد فردی، سیستم ارزشیابی، نگرش حرفه‌ای و مهارت و متدی‌های تدریس، از جمله تعیین‌کننده‌های رفتار شهروند حرفه‌ای در بین معلمان هستند.

از سوی دیگر جهان نوین با توجه به کمرنگ شدن مرزهای جغرافیایی، نسل بشر نیاز به دانش، اطلاعات، مهارت‌ها و نگرش‌های یکسان و هماهنگی دارند که با تکیه به آن‌ها، توانایی رویارویی با وضعیت و شرایط جدید را به دست آورند و از احساس ناکارآمدی اجتناب کنند. به عبارت دیگر؛ در موقعیت تازه‌ای که از آن به عنوان دهکده جهانی نام برده می‌شود، نیاز به نوعی سواد جدید به عنوان سواد جهانی، بیش از گذشته ضرورت پیدا می‌کند؛ چراکه جهان بشر هر روز کوچک و کوچک‌تر می‌شود. این خاصیت عصر فناوری و ارتباطات الکترونیک است؛ به طوری که فناوری‌های جدید و پیشرفت‌های الکترونیک، باعث حذف بسیاری از مرزها، از جمله مرزهای جغرافیایی، اقتصادی و فرهنگی شده‌اند. این بدان معنی است که نسل بشر وارد دنیا بی‌شده که از خیلی از جهات رو به یکپارچگی نهاده است. لذا بایستی قادر باشند برای ادامه حیات در این دنیای یکپارچه و البته متلوّن، خود را با شرایط موجود سازگار کنند (میر و شمشیری، ۱۳۹۴).

1. Midha, A., Mathur, S., & Jain, M. R.

بر این اساس، در روند پر شتاب جهانی شدن و با گسترش ارتباطات و افزایش تعاملات اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و غیره، هویت و رفتار انسانی در محیطی گستردگی از مرزهای جغرافیایی شکل می‌گیرد که منجر به پیدایش مفهوم شهروندی جهانی می‌شود. اکنون رشد و گسترش فزاینده فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات، از یکسو با حذف مرزهای فیزیکی و ایجاد فضاهای مجازی، نزدیکی و بهم‌پیوستگی هر چه بیشتر مردم سراسر جهان را امکان‌پذیر و آنان را تبدیل به شهروندانی جهانی کرده است و از سوی دیگر، موجب تغییر شکل روندهای جهانی و دامن زدن به پدیده جهانی شدن در ابعاد اقتصادی، سیاسی و اجتماعی شده و بدین ترتیب، همه عرصه‌های زندگی بشر را با چالش‌های فراوان مواجه کرده است (کرسول و میلر^۱، ۲۰۰۰).

از این‌رو، فناوری‌های نوین ارتباطات، مسئله جهانی شدن و تحولات ناشی از آن، تربیت شهروندان جهانی را می‌طلبد که از توانایی زندگی مسالمت‌آمیز در این عصر برخوردار باشند؛ از خطرات، تهدیدها و آسیب‌های جهان پیرامون آگاهی داشته و درنهایت، مجهز به مجموعه مسنجم دانش، نگرش و مهارت برای رویارویی و حل تضادها، تعارض‌ها و نابرابری‌های اجتماعی باشند؛ بنابراین، با افزایش یکپارچگی و واپستگی انسان‌ها به یکدیگر در دنیای کنونی، تربیت شهروند جهانی مبدل به دل‌مشغولی تمام‌عيار در آموزش و پرورش کشورها شده است. در چنین شرایطی، دانش‌آموزان، نیازمند توسعه دانش، نگرش و مهارت‌های شهروندی خود هستند تا برای فعالیت در جامعه جهانی از آمادگی و شایستگی مناسبی برخوردار باشند. به بیان واضح‌تر؛ تربیت شهروندی در جهان کنونی نیازمند آن است که دانش‌آموزان، دانش، نگرش و مهارت‌های موردنیاز را برای نقش مؤثر خود در سطح محلی، ملی و جهانی کسب کنند و از فرصت‌ها و تهدیدهایی که آن‌ها را در سطوح مختلف زندگی در برگرفته، آگاه شوند (ترکمان و بهمن‌پور، ۱۳۸۹).

در این شرایط، باید سعی شود تا دانش‌آموزان به عنوان شهروندان جهانی تربیت شده؛ زیرا این تحولات قابل توجه، نگرانی‌های زیادی در مورد از بین بردن محیط‌زیست، ترس از رشد تفاوت‌های فرهنگی، چالش‌ها و فرصت‌ها برای کامیابی در جامعه جهانی را به وجود آورده‌اند. با توجه به آنچه ذکر شد، پژوهش حاضر در صدد ارائه الگوی کارآمد تربیت شهروندی متأثر از نظریات و دیدگاه‌های مرتضی مطهری و جان دیوبی حاصل از

1. Creswell, J. W., & Miller, D. L.

بررسی تطبیقی آرا و اندیشه‌های تربیتی واقع‌گرایان و عمل‌گرایان (شهید مرتضی مطهری و جان دیوی) در زمینه‌های مبانی، اصول و اهداف تربیت بهمنظور بهره‌گیری در تعلیم و تربیت می‌پردازد. هدف کلی از مرحله اول تبیین آرا و اندیشه‌های تربیتی دانشمندان جهان اسلام بهویژه شهید مرتضی مطهری و مقایسه آن با سایر مکاتب تربیتی بهویژه پرآگماتیسم‌ها در صدر آنان جان دیوی است. گام دوم در درک شباهت‌ها و تفاوت‌ها این دو متفکر و فیلسوف در زمینه: مبانی، اهداف و اصول است که در چهار مقطع: توصیف، تفسیر، هم‌جواری و مقایسه انجام می‌گردد و در مقام عمل، نیل به الگوی تربیت شهروندی از تلفیق اندیشه‌های مرتضی مطهری و جان دیوی در چهار مرحله کلی تحقق می‌یابد؛ در مرحله اول دیدگاه‌های جان دیوی در مورد مبانی تربیت سیاسی-اجتماعی بررسی می‌شود که امکان دارد دیدگاه‌های کلی در این خصوص نیز موجود باشد؛ در مرحله دوم همان مسئله در منابع موجود از دیدگاه مرتضی مطهری واکاوی خواهد شد؛ قرار دادن نتایج این واکاوی در کنار نتایج مرحله اول، مسئله را شفاف‌تر کرده و ابعاد وسیع‌تری از موضوع را در اختیار می‌گذارد؛ در این صورت یافته‌ها ابعادی را در اختیار پژوهشگر قرار می‌دهد که با ضمیمه به علل قبلی، زوایای بیشتری از مسئله روشن‌شده و رابطه‌ی بین متغیرهای تربیت سیاسی-اجتماعی از یکسو و تربیت شهروندی از دگرسو آشکارتر می‌شود؛ در مرحله سوم موضوع تربیت شهروندی از نظر خصوصیات، نظریات و ... مورد بررسی قرار گرفته؛ و نهایتاً در مرحله چهارم با استفاده از عقل، داده‌های به دست آمده از سه منبع مزبور مقایسه و تحلیل شده و در صورت وجود هماهنگی، الگوی تربیت شهروندی ارائه می‌گردد. درنهایت پژوهش حاضر به دنبال پاسخ به این سؤال اساسی است که چگونه می‌توان مبانی تربیت سیاسی و اجتماعی در اندیشه‌های دیوی و مطهری بهمنظور تدوین الگوی تربیت شهروندی برای آموزش و پرورش را تبیین کرد؟

روش

پژوهش حاضر از لحاظ هدف، کاربردی و روش آن نیز به صورت آمیخته اکتشافی (کیفی کمی) است. بر این اساس در بخش کیفی، جامعه مورد مطالعه که متشکل از ۱۷ نفر از متخصصان دانشگاهی، آموزشی و آموزش و پرورش شهرستان بندرنگه از استان هرمزگان با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس است. ملاک انتخاب این تعداد افراد، استناد به پژوهش‌های پیشین و اصل اشباع نظری آن‌ها بوده است. از مجموع افراد تعیین شده، ۱۰

نفر مرد و ۷ نفر زن بوده‌اند که از این‌بین، ۸ نفر دارای مدرک تحصیلی دکترا و ۹ نفر دیگر نیز دارای مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد بوده‌اند. همچنین از مجموع افراد موردنظر، ۵ نفر در حوزه دانشگاه و ۱۲ نفر دیگر نیز در حوزه نظام آموزش‌وپرورش مشغول به خدمت بوده‌اند. روش تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از تحلیل محتوا به صورت قیاسی و مصاحبه ساختاریافته بوده است. مبنای ساخت سؤالات مصاحبه متون علمی و ادبیات نظری در حوزه موضوعی موردنظر بوده است. این مصاحبه نیمه ساختاریافته بوده و در مدت زمان ۶۰ دقیقه انجام و اطلاعات دریافتی با استفاده از روش کدگذاری در ۳ مرحله باز، محوری و انتخابی تحلیل گردید. لازم به ذکر است که ضرورت انجام مصاحبه در این پژوهش، سنجش اعتبار داده‌های حاصل از مرحله مطالعه نظری و قیاسی به دست آمده از سوی صاحب‌نظران مطلع و مسلط بر اندیشه‌های مطهری و دیوبی بوده است. حال آن‌که ابتدا پژوهشگر کلیه مصاحبه‌های انجام شده را با دقت مطالعه و همچنین مجدداً مورد بازبینی و مرور اجمالی قرار داد و نکات کلیدی و به‌اصطلاح عناصر اصلی پیرامون تربیت سیاسی و اجتماعی در اندیشه‌های جان دیوبی و مطهری به‌منظور تدوین الگوی تربیت شهروندی را مشخص کرد (کدگذاری باز). بعد از این مرحله پژوهشگر تلاش کرد تا با مروری مجدد به فایل نهایی مصاحبه؛ مفاهیم و ویژگی‌های مرتبط با عناصر به‌دست آمده در کدگذاری باز را تعیین و به هر یک از عناصر مربوطه ربط دهد (کدگذاری محوری). در آخر نیز پژوهشگر با شناسایی دقیق عناصر اصلی و مفاهیم مربوطه، کلیه مطالب به‌جامانده را که خارج از نیاز اطلاعاتی بوده است را حذف کرد (کدگذاری انتخابی) و در پایان عناصر و ویژگی‌ها تعیین و استخراج و به صورت یک کل از تربیت سیاسی و اجتماعی در اندیشه‌های جان دیوبی و مطهری جهت تدوین الگوی تربیت شهروندی مهیا گردید. به‌منظور کسب اطمینان و تعیین روایی نتایج به‌دست آمده از مراحل کدگذاری، از بازبینی مشارکتی (پژوهشگر و صاحب‌نظران)، متخصصان و همکاران (کرسول و میلر^۱، ۲۰۰۰)، استفاده و درنهایت تأیید نهایی ایجاد گردید.

در بخش کمی نیز جامعه موردمطالعه شامل، تمام دبیران مرد و زن رسمی دارای حداقل ۵ سال سابقه کار در دروس مطالعات اجتماعی و جامعه‌شناسی شهرستان بندرلنگه به تعداد ۱۵۰ نفر بود بر اساس فرمول کوکران انتخاب شدند که از این تعداد با استفاده از جدول کرجسی و مورگان، تعداد ۱۰۸ نفر از دبیران دروس مطالعات اجتماعی و

جامعه‌شناسی شهرستان بندرلنگه با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای با تخصیص مناسب انتخاب شدند. ملاک برآورده حجم نمونه موردنظر در بخش کمی بر اساس پراکندگی جامعه مورد مطالعه است. لذا از مجموع افراد نمونه، ۵۷ نفر زن و ۵۱ نفر مرد بوده‌اند که از این تعداد، ۸۲ نفر متاهل و ۲۶ نفر مجرد بوده‌اند. همچنین ۶۰ نفر از تعداد مذکور دارای مدرک تحصیلی لیسانس و ۴۸ نفر نیز دارای مدرک فوق‌لیسانس بوده‌اند. میانگین سنی پاسخ‌دهندگان ۳۲/۵۶ سال، میانگین درآمد آن‌ها ۲۲۴۶/۳۰ هزار تومان و میانگین سابقه خدمت آنان نیز ۱۱/۷۴ سال بوده است. جهت گردآوری داده‌ها از پرسشنامه محقق‌ساخته با طیف ۷ گزینه‌ای لیکرت استفاده شد. این پرسشنامه حاوی سؤالاتی بود که از شاخص‌های ذکر شده توسط خبرگان به دست آمدند. این پرسشنامه شامل ۹۱ گویه و ۱۹ مؤلفه شامل ارزش‌ها، مشارکت، شایستگی‌های درونی، شایستگی‌های بیرونی، قانون مداری، مسئولیت‌پذیری، شهروند گری، انسانیت، اخلاق‌مداری، درون سازی، آزادی عقاید، آزادی منابع، آزادی انسان، فردیت، جامعه‌گرایی، تعامل، تشریک‌مساعی، فرد محوری، اجتماع‌محوری است. همچنین این پرسشنامه توسط نظریات اشتاید و صاحب‌نظران موضوعی مورد تأیید روایی صوری و محتوايی قرار گرفت و با استفاده از ضربی آلفای کرونباخ و نرم‌افزار spss22 مقدار پایایی پرسشنامه برابر با ۰/۸۴۳ اعلام گردید.

یافته‌ها

در ابتدا به‌منظور تعیین الگوی تربیت شهروندی بر اساس اندیشه‌های تربیت سیاسی و اجتماعی مطهری از روش‌های تحلیل محتوا و در ادامه نیز از مصاحبه ساختاریافته استفاده گردید. بر این اساس در جدول ۱ مفاهیم مستخرج از تحلیل محتوای منابع در حوزه اندیشه‌های تربیت سیاسی و اجتماعی مطهری به صورت قیاسی ارائه شده است.

جدول ۱. مفاهیم مستخرج از تحلیل محتوای منابع در حوزه اندیشه‌های تربیت سیاسی مطهری

کد	ویژگی‌های مربوطه	مؤلفه اصلی	مؤلفه زیر
کد ۲، کد ۳	- برنامه‌ریزی منسجم و منظم	تربیت ارزش‌ها سیاسی	- تقویت فضیلت
کد ۴، کد ۵	- اصلاح و بازنگری اجتماع با تمرکز بر بعد سیاسی حاکم بر جامعه		- خویشتن سازی
کد ۷، کد ۸	- جامعه‌پذیری سیاسی		- فرهنگ سیاسی (سیاست ستیری، سیاست‌گریزی، سیاست‌زدگی)
کد ۹، کد ۱۰	- آشنایی با نظام سیاسی جامعه		- امریه‌ معروف و نهی از منکر
کد ۱۱	- آموختن حکمت عملی		- فطرت محوری
کد ۱۲	- گزینش رهبران سیاسی جامعه		- درهم تینیدگی روح و بدن
کد ۱۳	- حفظ قدرت سیاسی		- علاقانی بودن انسان
	- نهادینه کردن ارزش‌های سیاسی		- اراده و اختیار داشتن
	- تعمق پخشیدن به ارزش‌های سیاسی جامعه		- کرامت انسان
	- ارتقای بیان سیاسی		- وحدت دین و سیاست
	- اخلاق سیاسی		- استقلال
			- ایمان
			- تقویت بیان سیاسی
			- رشد عواطف سیاسی
			- جامعه‌پذیری
			- دانش سیاسی
			- پرورش بیان و قدرت تحلیل سیاسی
			- ارتقای انگیزش سیاسی

کد	ویژگی‌های مربوطه	مؤلفه اصلی	مؤلفه زیر
	<ul style="list-style-type: none"> - تربیت در حوزه ارزش‌های سیاسی - تربیت گرایش‌های سیاسی - تربیت در حوزه مهارت‌ها و رفتارهای سیاسی و اجتماعی - مبارزه با انحرافات - توحید - امامت - تعقل 		
کد ۲، کد ۳		تربیت سیاسی	
کد ۷، کد ۱۰			مشارکت - اتفاق‌نظر با یکدیگر
کد ۱۲			مشارکت - برقراری ارتباط
	<ul style="list-style-type: none"> - تقویت توان مشارکت و همگرایی افراد جامعه در امور اجتماعی سیاسی - تعامل مؤثر با افراد و دولت - مشارکت و همگرایی افراد جامعه 		

همان‌طور که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود، ۴۷ مفهوم از اندیشه‌های تربیت سیاسی مطهری استخراج شده است. بر این اساس، شایستگی‌های درونی و بیرونی از اندیشه‌های سیاسی و انسانیت، اخلاق‌مداری، درون سازی از اندیشه‌های اجتماعی مطهری پیرامون تربیت شهروندی بوده است که با استفاده از تحلیل محتوا و به صورت قیاسی حاصل گردیده است. در ادامه با استفاده از مصاحبه و روش کدگذاری، داده‌های کیفی به دست آمده ارائه می‌شود (جدول ۲).

جدول ۲. مفاهیم مستخرج از تحلیل محتوای منابع در حوزه اندیشه‌های تربیت اجتماعی مطهری

کد	ویژگی‌های مربوطه	زیر مؤلفه‌ها	مؤلفه اصلی
کد ۱۷، کد ۱۵، کد ۱۶	قانون مداری - رعایت حقوق انسانی و شهروندی - توجه به منافع عمومی (دیگران) - احترام به خود و دیگران - عدم تبعیض - عدالت محوری - برقراری مساوات - عدالت - آزادی - برابری - حقوق اجتماعی	تریبیت اجتماعی	تریبیت
کد ۱، کد ۳	مسئولیت‌پذیری - رعایت وظایف شهروندی - پی بردن به وظایف - حقوق و نقش‌های خود (فرد)	مسئولیت‌پذیری در جامعه	مسئولیت شهرندهای شهروندی
کد ۱، کد ۳، کد ۵، کد ۹، کد ۱۱، کد ۱۵، کد ۱۶	- درک روشن از مسئولیت‌های شهروندی - حمایت از رویکردهای تربیت شهرندهای پیشرفت گرا - تربیت شهرندان - شهرندهای شهروندی - آموزش مهارت‌های شهروندی - آموزش ارزش‌های شهروندی - آزادی اجتماعی - آزادی معنوی	شهروند گری	شهروند گری

همان‌طور که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود، ۱۹ مفهوم از اندیشه‌های تربیت اجتماعی مطهری استخراج شده است. بر این اساس، ارزش‌ها و مشارکت از اندیشه‌های تربیت سیاسی و قانون مداری، مسئولیت‌پذیری و شهروند گری از اندیشه‌های تربیت اجتماعی مطهری پیرامون تربیت شهرندهای بوده است که با استفاده از مصاحبه و شیوه کدگذاری حاصل گردیده است. بهمنظور تعیین و تدوین الگوی تربیت شهرندهای بر اساس اندیشه‌های تربیت سیاسی و اجتماعی دیویی، ابتدا به تحلیل محتوای متون منابع دیویی به صورت قیاسی پرداخته شد؛ که بر این اساس، ۱۲ مفهوم استخراج شد (جدول ۳).

جدول ۳. مفاهیم مستخرج از تحلیل محتوای منابع در حوزه اندیشه‌های تربیت سیاسی دیویی

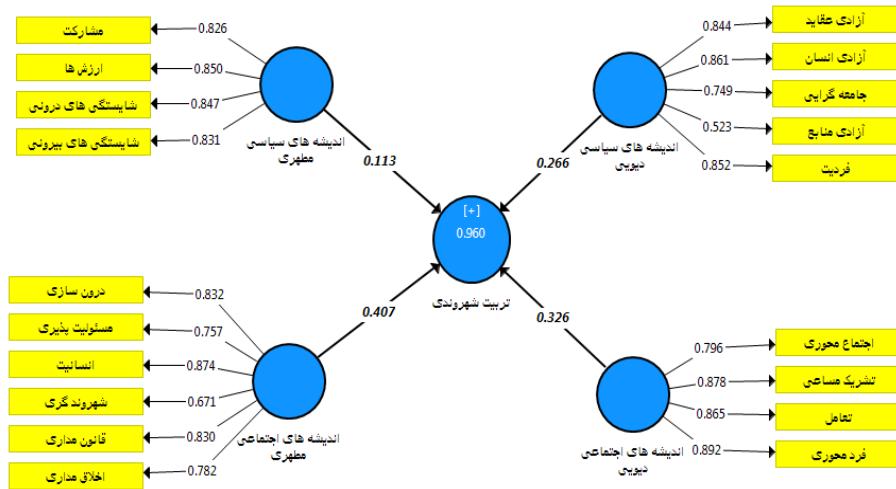
کد	ویژگی‌های مربوطه	زیر مؤلفه‌ها	مؤلفه اصلی
۱۲	- دسترسی آزاد به منابع مادی اعم از مالی و غیرمالی در کد ۱۷، کد ۱۷ رشد، یادگیری وغیره - در اختیار قرار دادن اطلاعات در حوزه‌های متنوع	آزادی منابع	
	- احترام به نظرات و آراء دیگران		
۱۲	- همه‌پرسی - پذیرش انتقادات - دریافت و عملی سازی پیشنهادها - توجه به دیدگاه‌های مختلف بشری	آزادی عقاید	تربیت سیاسی
۱۷	- جلوگیری از تبعیضات قومی - احترام به کلیه طبقات اجتماعی - تکریم نژادهای انسانی - توجه به کرامت انسان	آزادی انسان	
۷	- توجه به رشد و بالندگی همه‌جانبه یکایک افراد جامعه - دموکراسی		

جدول ۴. مفاهیم مستخرج از تحلیل محتوای منابع در حوزه اندیشه‌های تربیت اجتماعی دیویی

کد	ویژگی‌های مربوطه	زیر مؤلفه‌ها	مؤلفه اصلی
کد ۱۰، کد ۳	- برقراری ارتباطات محیطی بین فردی		
کد ۱۳	- برقراری الگوهای ارتباطی میان فرد و جامعه - تعامل مؤثر با فرد و افراد	تعامل	
کد ۱، کد ۲	- مشارکت فعال در اقدامات فرهنگی و اجتماعی		
کد ۵	- مشارکت در فعالیت‌های عمومی جامعه		تربیت
کد ۹	- تقویت همکاری و کار گروهی بین فردی		اجتماعی
کد ۱۰، کد ۱۳	- ایجاد همیستگی و اجتماعی کردن افراد	تشریک مساعی	
	- مشارکت در زندگی اجتماعی		
	- شرکت در فعالیت‌های اجتماعی		
	- مشارکت مدنی افراد		
	- ایجاد سازی روح همکاری		

با توجه به مصاحبه‌ها و تحلیل محتوای انجام شده پیرامون اندیشه تربیت اجتماعی مطهری درباره تربیت شهروندی، مشخص گردید که از مجموع ۱۱ مفهوم استخراج شده، مؤلفه‌های تعامل، تشریک‌مساعی، فرد محوری، اجتماع‌محوری از مؤلفه‌های تأثیرگذار بر تربیت شهروندی بر اساس اندیشه تربیت اجتماعی دیویی است.

همان‌طور که در جدول ۴ ملاحظه می‌شود، فردیت و جامعه‌گرایی از اندیشه‌های سیاسی و فرد محوری و اجتماع‌محوری از اندیشه‌های اجتماعی دیویی در ارتباط با تربیت شهروندی بوده است که با استفاده از تحلیل محتوا و به صورت قیاسی حاصل گردیده است. با توجه به جدول ۳، آزادی منابع، عقاید و انسان از اندیشه‌های تربیت سیاسی و تعامل و تشریک‌مساعی از اندیشه‌های تربیت اجتماعی دیویی پیرامون تربیت شهروندی بوده است که بر اساس مصاحبه و شیوه کدگذاری به دست آمد؛ بنابراین نتیجه‌گیری می‌شود که مفاهیم تربیت شهروندی با استناد به اندیشه‌های تربیت سیاسی و اجتماعی دیویی با استفاده از تحلیل محتوای متون منابع و مصاحبه عبارت است از: فردیت، جامعه‌گرایی، فرد محوری، اجتماع‌محوری، آزادی منابع، عقاید و انسان، تعامل، تشریک‌مساعی. با توجه به داده‌های کیفی به دست آمده از تربیت شهروندی در ۴ حوزه اندیشه‌های تربیت سیاسی و اجتماعی از سوی مطهری و دیویی، مشخص گردید که در مجموع ۱۹ مؤلفه در الگوی تربیت شهروندی ارائه می‌شود. در ادامه به‌منظور بررسی مقدار اثرگذاری هر یک از متغیرهای مذکور بر تربیت شهروندی از تکنیک معادلات ساختاری با استفاده از نرم‌افزار PLS استفاده شده است. بر این اساس در این بخش با استفاده از نرم‌افزار PLS به بررسی تبیین مبانی تربیت سیاسی و اجتماعی در اندیشه‌های جان دیویی و مطهری به‌منظور تدوین الگوی تربیت شهروندی پرداخته خواهد شد.

شکل ۱. ضرایب مسیر استاندارد مدل مفهومی پژوهش

اعداد نوشته شده بر روی مسیرها ضرایب مسیر را نمایش می‌دهد. برای آزمون معناداری ضرایب مسیر با استفاده از روش بوت استراپ^۱ مقادیر آزمون تی - استیوونت محاسبه شده است. مقادیر آزمون تی - استیوونت اگر مقداری بزرگ‌تر از $1/96$ باشد، ضریب مسیر در سطح 0.05 معنادار است. با عنایت به نتایج مقدار 960 برای معیار R^2 ، مقدار $0/299$ برای معیار Q^2 و مقدار $0/534$ برای معیار GOF تعیین شد که درمجموع نشان داد که الگوی مورداستفاده در این پژوهش از برآش مناسب و قدرت کارآمدی برخوردار است.

جدول ۵. نتایج حاصل از ارزیابی مدل ساختاری

ردیف	مسیر از متغیر	بار عاملی (t-value)	عدد معناداری (t-value)	نتیجه تأثیرگذاری	ردیف
۱	ارزش ها	۰/۸۵۰	۸/۱۴۹	تأیید	(۱)
۲	مشارکت	۰/۸۲۶	۶/۳۲۶	تأیید	(۴)
۳	شایستگی های درونی	۰/۸۴۷	۱۴/۶۴۶	تأیید	(۲)
۴	شایستگی های بیرونی	۰/۸۳۱	۱۱/۰۸۰	تأیید	(۳)
۵	قانون مداری	۰/۸۳۰	۱۱/۱۹۵	تأیید	(۳)

ردیف	مسیر از متغیر	به متغیر	بار عاملی (β)	عدد معناداری (t-value)	نتیجه تأثیرگذاری	رتبه
۶	مسئولیت‌پذیری		۰/۷۵۷	۵/۰۴۶	تأیید	(۵)
۷	شهروندگری	اندیشه‌های اجتماعی	۰/۶۷۱	۴/۲۶۵	تأیید	(۶)
۸	انسانیت	اجتماعی	۰/۸۷۴	۱۲/۸۷۰	تأیید	(۱)
۹	اخلاق‌مداری	مطهری	۰/۷۸۲	۷/۴۸۵	تأیید	(۴)
۱۰	درون سازی		۰/۸۳۲	۱۲/۰۹۸	تأیید	(۲)
۱۱	آزادی منابع		۰/۵۲۳	۲/۱۶۳	تأیید	(۵)
۱۲	آزادی عقاید	اندیشه‌های اجتماعی	۰/۸۴۴	۷/۱۴۰	تأیید	(۳)
۱۳	آزادی انسان	سیاسی	۰/۸۶۱	۷/۳۷۲	تأیید	(۱)
۱۴	فردیت	دیویی	۰/۸۵۲	۷/۱۶۰	تأیید	(۲)
۱۵	جامعه‌گرایی		۰/۷۴۹	۷/۵۵۷	تأیید	(۴)
۱۶	تعامل		۰/۸۶۵	۹/۴۰۵	تأیید	(۳)
۱۷	تشریک‌مساعی	اندیشه‌های اجتماعی	۰/۸۷۸	۱۹/۴۲۶	تأیید	(۲)
۱۸	فرد محوری	دیویی	۰/۸۹۲	۶/۲۵۷	تأیید	(۱)
۱۹	اجتماعی محوری		۰/۷۹۶	۲/۷۵۴	تأیید	(۴)
۲۰	اندیشه‌های سیاسی مطهری		۰/۱۱۳	۲/۶۸۹	تأیید	(۴)
۲۱	اندیشه‌های اجتماعی مطهری	تربیت	۰/۴۰۷	۷/۴۳۸	تأیید	(۱)
۲۲	اندیشه‌های سیاسی دیویی	شهروندی	۰/۲۶۶	۴/۱۳۰	تأیید	(۳)
۲۳	اندیشه‌های اجتماعی دیویی		۰/۳۲۶	۴/۴۷۰	تأیید	(۲)

با توجه به جداول فوق و همچنین شکل ۱، مشخص گردید که مؤلفه‌ها و عناصر به دست آمده تربیت شهروندی از اندیشه‌های تربیت سیاسی و اجتماعی مطهری و دیویی از بار عاملی قابل قبولی برخوردار بوده‌اند ضمن آن‌که الگوی مفهومی نیز از برآش مناسبی برخوردار بوده است. بر این اساس مؤلفه‌های ارزش‌ها (۰/۸۵۰)، شایستگی‌های درونی (۰/۸۴۷)، شایستگی‌های بیرونی (۰/۸۳۱) و مشارکت (۰/۸۲۶) از اندیشه‌های سیاسی مطهری؛ انسانیت (۰/۸۷۴)، درون سازی (۰/۸۳۲)، قانون مداری (۰/۸۳۰)، اخلاق‌مداری (۰/۷۸۲)، مسئولیت‌پذیری (۰/۷۵۷)، شهروندگری (۰/۶۷۱)، از اندیشه‌های اجتماعی مطهری و آزادی انسان (۰/۸۶۱)، فردیت (۰/۸۵۲)، آزادی عقاید (۰/۸۴۴)، جامعه‌گرایی (۰/۷۴۹)، آزادی منابع (۰/۵۲۳)، از اندیشه‌های سیاسی دیویی، فرد محوری

۰/۸۹۲)، تشریک مساعی (۰/۸۷۸)، تعامل (۰/۸۶۵)، اجتماعی محوری (۰/۷۹۶) از اندیشه‌های اجتماعی دیویی به ترتیب ارائه شده بر تربیت شهروندی دانش آموزان تأثیرگذار است و قابلیت پیش‌بینی کنندگی آن (تربیت شهروندی) را دارند. ضمن آن که در مجموع اندیشه‌های سیاسی و اجتماعی مطهری و دیویی؛ بیشترین تأثیرگذاری بر تربیت شهروندی به ترتیب اولویت و مقدار بار عاملی به دست آمده عبارت است از: تربیت اجتماعی مطهری (۰/۴۰۷)، اندیشه‌های اجتماعی دیویی (۰/۳۲۶)، اندیشه‌های سیاسی دیویی (۰/۲۶۶)، اندیشه‌های سیاسی مطهری (۰/۱۱۳).

بحث و نتیجه‌گیری

گرچه شکل‌گیری و رشد شخصیت افراد یک جامعه الزاماً وابسته به تعلیم و تربیت رسمی نیست لیکن باید گفت که بخش اعظمی از رشد فردی و اجتماعی افراد توسط نهاد رسمی آموزش و پرورش صورت می‌گیرد. در این میان تربیت شهروندان خوب یکی از مهم‌ترین دل‌مشغولی‌های اکثر نظامهای آموزشی جهان است. جامعه ملی و جهانی کنونی نیازمند حضور انسان‌های آگاه، مسئول، مشارکت‌جو، حساس به مسائل جامعه و علاقه‌مند به تعامل و گفتنگو است. لذا باید تعلیم و تربیت رسمی جامعه نیز مطابق با چنین نیازمندی‌هایی، اهداف، روش‌ها و محتواخود را موردنبررسی و تجدیدنظر قرار دهد. شیوه‌ای از تعلیم و تربیت که از آن تحت عنوان تربیت شهروندی یاد می‌شود. مطابق با پژوهش‌های انجام شده در بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه نشان می‌دهد که مسئولان تعلیم و تربیت در این کشورها با عزمی راسخ و با تدوین برنامه‌های آموزشی متنوع، تربیت شهروند مناسب را در صدر اقدامات و فعالیت‌های خود قرار داده‌اند. با توجه به انتظاری که در نظام تعلیم و تربیت در زمینه‌ی پرورش همه‌جانبه توانایی‌های انسان می‌رود به نظر می‌رسد پرورش^۱ بعد سیاسی - اجتماعی به عنوان یکی از ساحت‌ها و قلمروهای اساسی تعلیم و تربیت از اهمیت اساسی برخوردار است. واقعیت این است که دهه‌های گذشته، دوره تغییرات عظیم در حوزه سیاسی و اجتماعی بوده است. قطعیت‌های گذشته و ایدئولوژی‌های آزمایش شده، تحت‌فشار نظریه‌ها و رویکردهایی قرار گرفته است که با پیش‌وازه «پست» یا «بعد» مشخص می‌شود. امروزه به علت مسائلی همچون تمرکز زدایی از قدرت، گسترش فوق العاده فناوری اطلاعات، دهکده جهانی و مسائل مشترک جهانی همچون آلودگی محیط‌زیست، صلح و امنیت جهانی،

باعث شده است که تربیت شهروندی نه تنها در سطح محلی و ملی، بلکه در سطح بین‌المللی نیز موردنوجه قرار گیرد. ساحت سیاسی و اجتماعی به عنوان یکی از ساحت‌های اساسی نظام آموزش‌وپرورش در پی ایجاد دانش، مهارت، نگرش و ارزش‌هایی است که دانش‌آموزان را قادر می‌کند به عنوان شهروند فعال و آگاه در جامعه مشارکت کنند و از این جهت با تربیت شهروندی پیوندی ناگسستنی دارد. تربیت شهروندی مفهومی متکبر و چند چهره است که ابعاد مختلفی همچون مسئولیت‌پذیری، وحدت و تفاهم ملی، برداری، قانون‌گرایی، درک فهم اجتماعی، مشارکت سیاسی و اجتماعی، صلح‌جویی، وفاق و همدلی، درک و فهم سیاسی، مهارت زندگی، برابری و تنوع را شامل می‌شود. تربیت اجتماعی و سیاسی به طور گسترده‌ای شامل آماده‌سازی دانش‌آموزان و دانشجویان برای نقش‌ها و مسئولیت‌هایشان به عنوان شهروند است. حوزه‌ی آموزش شهروندی تحت پوشش طیف وسیعی از تعبیرها است و موضوعات بسیاری را در بر می‌گیرد. نبودن الگوی نظری و دیدگاه‌هایی که مورد پذیرش و عمل کارگزاران امر تربیت باشد در ساحت‌های مختلف تعلیم و تربیت از جمله تربیت سیاسی - اجتماعی باعث ناهمانگی، دوباره‌کاری و اقدامات تصادمی شود. یکی از چالش‌های دوران معاصر در برابر تربیت اجتماعی و دینی، گریز از مطلق‌نگری و روی آوردن به کثرت‌گرایی است. از این‌رو پژوهش حاضر به تبیین مبانی تربیت سیاسی و اجتماعی در اندیشه‌های دیوبی و مطهری به عنوان دو عالم به منظور تدوین الگوی تربیت شهروندی برای آموزش‌وپرورش پرداخت.

با توجه به یافته‌های به دست آمده نتیجه‌گیری می‌شود که تربیت شهروندی یکی از الزامات جامعه شهری و ارتقای مدنیه فاضله در زندگی امروزی است؛ زیرا فرد را از انزواه اجتماعی و نحوه تعامل با جامعه تقویت می‌کند. حال آن‌که تربیت شهروندی برآمده از ساحت اجتماعی و سیاسی، آمادگی فرد را در مواجهه با رویکردهای اجتماعی و سیاسی جامعه تقویت می‌کند به طوری که فرد با توان و بینش کافی در جامعه اجتماعی و سیاسی حاضر می‌شود و بدون هرگونه تعارض و از خودباختگی، تلاش خواهد کرد فردیت خود را رو به بهبودی گسترش دهد و در تعاملات و فرایندهای سیاسی جامعه خویش به عنوان یک فرد متعهد شرکت کند. با استناد به سند تحول بنیادین (۱۳۹۰)، ساحت تربیت اجتماعی و سیاسی بخشی از جریان تربیت رسمی و عمومی ناظر به کسب شایستگی‌هایی است که متریبان را قادر می‌کند تا شهروندانی فعال و آگاه باشند و در

فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی مشارکت کنند. بر اساس یافته‌های پژوهش پیشنهاد می‌شود که به منظور بهبود شایستگی‌های درونی و بیرونی دبیران، آموزش‌هایی بر اساس نیاز شغلی آنان ارائه گردد همچنین، میزان مسئولیت‌پذیری و اخلاق‌مداری دبیران مورد سنجش مداوم قرار گیرد. از طرف دیگر پیشنهاد می‌گردد که برای تعامل بیشتر دبیران، جلسات هماندیشی برای آنان برگزار گردد و از فن طوفان فکری برای حل مسائل استفاده شود. پژوهش حاضر مانند هر پژوهش دیگری با محدودیت‌هایی مواجه بود که از آن جمله می‌توان به جامعه آماری که به دبیران علوم اجتماعی بندرنگه محدود می‌شد و همچنین عدم اندازه‌گیری متغیرهای مزاحمی مانند آموزش ضمن خدمت و سرمایه اجتماعی و سیاسی دبیران اشاره کرد. علاوه بر این از ابزار مصاحبه و پرسشنامه در این پژوهش استفاده شد و ابزارهای دیگری مانند مشاهده مورداستفاده قرار نگرفت.

منابع

- احمدی، غ.، عصاره، ع. و امینی زرین، ع. (۱۳۹۷). تبیین مراحل تعلیم و تربیت سیاسی (گذرگاه سیاست‌پذیری) بر مبنای مراحل رشد شناختی با تأکید بر دوره‌های تحصیلی. دو فصلنامه علمی-پژوهشی دانش سیاسی، ۱۴(۱)، ۶۰-۲۳.
- افتخار، الف. و مهجور، ح. (۱۳۹۷). الگوی تربیت سیاسی از دیدگاه شهید مطهری (ره). رهیافت انقلاب اسلامی، ۳۶(۱۰)، ۹۸-۷۷.
- ترکمان، ف. و بهمن پور، س. (۱۳۸۹). سنجش میزان پرداخت کتاب‌های علوم اجتماعی به ابعاد شهری‌نامی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز
- سعدي، الف. (۱۳۹۶). چهارچوب فلسفی فلسفه تعلیم و تربیت جان دیوی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه شهید چمران اهواز
- فزوونی شرجینی، ر.، پیری، م. و اسدیان، س. (۱۳۹۵). چالش‌های برنامه درسی مطالعات اجتماعی دوره ابتدایی در تربیت شهری‌نامی اجتماعی بر اساس الگو تایلر. دو فصلنامه نظریه و عمل در برنامه درسی، ۴(۷)، ۸۰-۵۵.
- قلتاش، ع. (۱۳۹۱). مبانی اجتماعی و سیاسی تعلیم و تربیت: بررسی تطبیقی رویکردها و دیدگاه‌های تربیت شهری‌نامی. پژوهشنامه مبانی تعلیم و تربیت، ۲(۱)، ۶۴-۴۷.
- لطف‌آبادی، ح. (۱۳۸۵). آموزش شهری‌نامی ملی و جهانی همراه با تحکیم هویت و نظام ارزشی دانش آموزان. نوآوری‌های آموزشی، ۵(۱۷)، ۴۴-۱۱.
- مطهری، ع. (۱۳۹۵). توجه به آموزش و پرورش اجتماعی و سیاسی دانشجویان. گروه علوم پزشکی.

میر، م، شمشیری، ب (۱۳۹۴). بررسی انسان‌شناسی عرفان اسلامی و دلالت‌های آن در تربیت شهر و نزدی. *فصلنامه علمی تربیتی اندیشه‌های نوین تربیتی*, ۱۱(۳)، ۱۳۵-۱۵۴.

References

- Dewey, J. (1960). Democracy and education. An introduction to the philosophy of education. USA: Macmillan Company.
- Creswell, J. W., & Miller, D. L. (2000). Determining validity in qualitative inquiry. *Theory into practice*, 39(3), 124-130.
- Midha, A., Mathur, S., & Jain, M. R. (2017). Determinants of Organization Citizenship Behaviour: A Study on Professional College Teachers in Delhi/NCR. *Ushus-Journal of Business Management*, 13(2), 39-52.